

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► B

RÅDETS DIREKTIV

av den 22 juni 1988

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aromer för användning i livsmedel och om ursprungsmaterial vid framställning av sådana aromer

(88/388/EEG)

(EGT L 184, 15.7.1988, s. 61)

Ändrat genom:

	Officiella tidningen		
	nr	sida	datum
► <u>M1</u> Kommissionens direktiv 91/71/EEG av den 16 januari 1991	L 42	25	15.2.1991
► <u>M2</u> Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003	L 284	1	31.10.2003

RÅDETS DIREKTIV

av den 22 juni 1988

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aromer för användning i livsmedel och om ursprungsmaterial vid framställning av sådana aromer

(88/388/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

i samarbete med Europaparlamentet ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Skillnader i nationell lagstiftning om aromer hindrar livsmedlens fria rörlighet och kan skapa orättvisa konkurrensvillkor och därigenom direkt påverka upprättandet av en väl fungerande gemensam marknad.

För att fri rörlighet för livsmedel skall kunna uppnås, måste dessa lagar och andra författningar närmas till varandra.

Lagstiftning om aromer som skall användas i livsmedel bör i första hand ta hänsyn till hälsokrav men också, inom de gränser som skyddet av hälsan kräver, till ekonomiska och tekniska behov.

Det första steget bör vara att i ett ramdirektiv fastställa bestämmelser om allmänna renhetskriterier, definitioner och märkning samt de principer som skall ligga till grund när skillnaderna i lagstiftning senare skall undanröjas.

Med utgångspunkt i den förteckning över sådana ursprungsmaterial och ämnen som används vid beredning av aromer, vilken upprättats av kommissionen enligt beslut 88/389/EEG ⁽⁴⁾, kommer rådet senare att enligt artikel 100a i fördraget anta lämpliga bestämmelser om enskilda grupper av aromer och ursprungsmaterial samt besluta om nödvändiga åtgärder för användningen och om framställningsmetoder.

Enligt de senaste vetenskapliga och tekniska rönen bör man begränsa användningen i livsmedel av vissa beståndsdelar från vegetabiliska eller animaliska råvaror som används för beredning av aromer.

Det bör fastställas särskilda renhetskriterier för vissa aromer, mikrobiologiska kriterier för aromer samt — för aromer och de ämnen som anges i bilagorna — metoder för analys och provtagning i och på livsmedel.

Skulle det visa sig att användningen i en arom av något ämne eller material som tillåtits på grundval av detta direktiv eller genom senare antagna bestämmelser, eller att förekomsten av något av de ämnen som anges i bilaga 2 kan utgöra en hälsorisk, bör medlemsstaterna ha rätt att upphäva eller begränsa användningen därav eller att sänka de högsta tillåtna halterna i avvaktan på ett beslut inom gemenskapen.

Följande åtgärder betraktas som åtgärder av teknisk karaktär, nämligen dels att upprätta en förteckning över de ämnen eller material vilka är tillåtna som tillsatser som är nödvändiga för förvaring och användning av aromer, som lösningsmedel och medel för spädning och som processhjälpsmedel, dels att fastställa särskilda renhetskriterier för aromer, provningsförfaranden och metoder för analys av aromer i eller på livsmedel och kontroll av de högsta halter som fastställts i bila-

⁽¹⁾ EGT nr C 144, 13.6.1980, s. 9 och EGT nr C 103, 24.4.1982, s. 7.

⁽²⁾ EGT nr C 66, 15.3.1982, s. 117 och beslut av den 9 mars 1988.

⁽³⁾ EGT nr C 138, 9.6.1981, s. 42.

⁽⁴⁾ EGT nr L 184, 15.7.1988, s. 67.

▼B

gorna; för att förenkla och påskynda handläggningen bör godkännandet av sådana åtgärder överlämnas till kommissionen.

I de fall rådet bemyndigar kommissionen att utarbeta regler om aromämnen för användning i livsmedel, bör det föreskrivas en ordning för ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom Ständiga livsmedelskommittén som bildats genom rådets beslut 69/414/EEG (1).

Följande bestämmelser skall — med förbehåll för nationella bestämmelser som, då särskilda direktiv om aromer saknas, gäller för vissa grupper av aromer — tillämpas på sådant sätt, att handel med och användning av aromer som följer bestämmelserna i detta direktiv tillåts inom två år från direktivets antagande, och handel med och användning av aromer som inte följer direktivet förbjuds inom tre år därefter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv gäller *aromer* som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel för att ge lukt och/eller smak, och ursprungsmaterial som används vid tillverkning av aromer.

2. I detta direktiv avses med

- a) *arom*: aromämnen, arompreparat, processaromer, rökaromer eller blandningar av dessa,
- b) *aromämne*: ett kemiskt definierat ämne med aromgivande egenskaper, framställt
 - i) genom lämpliga fysikaliska metoder (inklusive destillering och extraktion med lösningsmedel) eller enzymatiska eller mikrobiologiska metoder från material av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, antingen i obearbetat tillstånd eller efter beredning till livsmedel med traditionella metoder (inklusive torkning, rostning och jäsning),
 - ii) genom kemisk syntes eller renframställt genom kemiska metoder, och som är kemiskt identiskt med något ämne som förekommer naturligt i material av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung enligt i ovan, eller
 - iii) genom kemisk syntes men som inte är kemiskt identiskt med något ämne som förekommer naturligt i material av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung enligt i ovan,
- c) *arompreparat*: en vara av annat slag än som definierats i b i, vare sig preparatet är koncentrerat eller inte, med aromgivande egenskaper och som framställts — med lämpliga fysikaliska metoder (inklusive destillering och extraktion med lösningsmedel) eller med enzymatiska eller mikrobiologiska metoder — av material av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, antingen i obearbetat tillstånd eller efter beredning till livsmedel med traditionella metoder (inklusive torkning, rostning och jäsning),
- d) *processarom*: en vara som framställts enligt vedertagna framställningsmetoder genom upphettning under högst 15 minuter till maximalt 180 °C av en blandning av ingredienser, som inte nödvändigtvis har aromgivande egenskaper var för sig, och av vilka minst en innehåller kväve (aminogrupp) och en annan är en reducerande sockerart,
- e) *rökarom*: ett rökextrakt som används vid traditionell rökning av livsmedel.

3. Aromer får innehålla såväl råvaror som andra ämnen enligt artikel 6.1.

(1) EGT nr L 291, 19.11.1969, s. 9.

▼B

Artikel 2

Detta direktiv gäller inte

- ätliga ämnen och varor som är avsedda att konsumeras i oerett tillstånd, med eller utan rekonstituering,
- ämnen som har uteslutande söt, sur eller salt smak, eller
- material av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung med naturligt aromgivande egenskaper, när dessa inte används som ursprungsmaterial för aromer.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att aromerna inte marknadsförs eller används om de inte följer bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa

- a) — att aromer inte innehåller någon beståndsdel eller något ämne i toxikologiskt farliga mängder,
 - att aromer — om inte annat följer av de undantag som fastställts i de särskilda renhetskriterier som avses i artikel 6.2 tredje strecksatsen — per kg inte innehåller mer än 3 mg arsenik, 10 mg bly, 1 mg kadmium och 1 mg kvicksilver,
- b) att användningen av aromer inte medför att det i det konsumtionsfärdiga livsmedlet finns icke önskvärda ämnen enligt bilaga 1 i större mängder än som där anges,
- c) att användningen av aromer och andra livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper inte medför att de ämnen som anges i bilaga 2 förekommer i större mängder än de som där anges.

Artikel 5

Rådet skall, med tillämpning av förfarandet enligt artikel 100a i fördraget

1. fastställa lämpliga bestämmelser om
 - ursprungsmaterial för aromer som består av livsmedel samt av örter och kryddor som normalt betraktas som livsmedel,
 - ursprungsmaterial för aromer som består av vegetabiliska eller animaliska råvaror som normalt inte betraktas som livsmedel,
 - aromämnen som framställs av vegetabiliska eller animaliska råvaror genom lämpliga fysikaliska metoder eller enzymatiska eller mikrobiologiska processer,
 - kemiskt syntetiserade eller kemiskt renframställda aromämnen som är kemiskt identiska med aromämnen som förekommer naturligt i livsmedel eller i örter och kryddor som normalt betraktas som livsmedel,
 - kemiskt syntetiserade eller kemiskt renframställda aromämnen som är kemiskt identiska med aromämnen som förekommer naturligt i vegetabiliska eller animaliska råvaror som normalt inte betraktas som livsmedel,
 - kemiskt syntetiserade eller kemiskt renframställda aromämnen av annat slag än som avses i fjärde och femte strecksatsen,
 - ursprungsmaterial som används för framställning av rökaromer eller processaromer och reaktionsbetingelserna vid beredningen;
2. fastställa de särbestämmelser som kan bli nödvändiga för att skydda folkhälsan eller handeln och som avser
 - användning av och framställningsmetoder för aromer, inklusive fysikaliska metoder eller enzymatiska eller mikrobiologiska processer för framställning av arompreparat och aromämnen som avses i artikel 1.2 b i och 1.2 c,
 - villkor för användning av de ämnen och material som avses i artikel 6.1;

▼B

3. besluta om ändringar av de högsta halter som fastställts i bilagorna.

Artikel 6

Beslut om följande skall fattas med tillämpning av det förfarande som anges i artikel 10:

1. Den förteckning över ämnen eller material som är tillåtna inom gemenskapen, t. ex.
 - tillsatser som är nödvändiga för lagring och användning av aromer,
 - varor som används för att lösa eller späda aromer,
 - tillsatser som är nödvändiga för framställning av aromer (processhjälpmedel) i de fall sådana tillsatser inte omfattas av andra bestämmelser inom gemenskapen.
2. Nödvändiga åtgärder som avser
 - analysmetoder för att kontrollera att de halter som avses i artikel 4 inte överskrids,
 - provtagningsförfarande och metoder för kvalitativ och, när det är lämpligt, kvantitativ analys av aromer i eller på livsmedel,
 - särskilda renhetskriterier för vissa aromer.
3. — De mikrobiologiska kriterier som gäller för aromer.
 - Kriterier för de mer specifika beteckningar som avses i artikel 9.1 b.
4. De lämpliga åtgärder som skall vidtas före den 1 juli 1990 för att komplettera detta direktiv med bestämmelser om märkning av sådana aromer som är avsedda att säljas till den enskilde konsumenten.

Artikel 7

Bestämmelser som kan ha betydelse för folkhälsan får antas först efter samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén.

Artikel 8

1. Om en medlemsstat sedan detta direktiv eller något av de direktiv som avses i artikel 5 har antagits, genom ny information eller omvärdering av tidigare information, på goda grunder konstaterar
 - att förekomsten av ett av de ämnen som anges i bilagorna till detta direktiv, eller att de föreskrivna högsta halterna, även om de följer bestämmelserna i detta direktiv, eller
 - att användningen av en arom, även om den följer det tillämpliga direktivet eller detta direktiv, eller
 - att förekomsten av ett ämne som liknar de som anges i bilagorna
 utgör en fara för människors hälsa, får medlemsstaten inom sitt territorium tillfälligt upphöra att tillämpa eller begränsa tillämpningen av dessa bestämmelser. Den skall omedelbart underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta samt ange skälen för sitt beslut.
2. Kommissionen skall så snart som möjligt undersöka det bevismaterial som medlemsstaten lagt fram och rådgöra med Ständiga livsmedelskommittén och därefter genast avge sitt yttrande samt vidta lämpliga åtgärder, vilka får ersätta de åtgärder som avses i punkt 1.
3. Om kommissionen anser att detta direktiv eller något av de direktiv som avses i artikel 5 behöver ändras för att man skall kunna avhjälpa de svårigheter som avses i punkt 1 och skydda människors hälsa, skall den inleda det förfarande som anges i artikel 10 för att genomföra ändringar, varvid den medlemsstat som har vidtagit säkerhetsåtgärder får låta dessa bestå tills ändringen träder i kraft.

Artikel 9

1. Aromer som inte är avsedda att säljas direkt till den enskilde konsumenten får inte marknadsföras om inte förpackningarna eller

▼B

behållarna är märkta med följande uppgifter som skall vara väl synliga, lättlästa och beständiga:

a) Namn eller firmanamn och adress för tillverkaren eller förpackaren eller för en säljare som är verksam inom gemenskapen.

b) Varubeteckning: antingen ordet *arom* eller en mera specifik benämning eller beskrivning på aromen.

Medlemsstaterna får under tre år från direktivets antagande behålla mer specifika beteckningar för att ange aromer bestående av blandningar av arompreparat och aromämnen.

Före utgången av denna period skall beslut fattas enligt artikel 10 i frågan om dessa beteckningar skall ingå i direktivet eller ej.

c) Antingen uppgiften *avsedd för livsmedel* eller en mer bestämd hänvisning till det livsmedel som aromen är avsedd för.

d) En förteckning i fallande storleksordning efter vikt över de slag av aromämnen och arompreparat som förekommer, indelade enligt följande:

— naturliga aromämnen, i fråga om de aromämnen som definieras i artikel 1.2 b i,

— aromämnen som är identiska med naturliga aromämnen, i fråga om de aromämnen som definieras i artikel 1.2 b ii,

— artificiella aromämnen, i fråga om de aromämnen som definieras i artikel 1.2 b iii,

— arompreparat, i fråga om de preparat som definieras i artikel 1.2 c,

— processaromer, i fråga om de aromer som definieras i artikel 1.2 d,

— rökaromer, i fråga om de aromer som definieras i artikel 1.2 e.

e) I fråga om aromer som blandats med andra ämnen eller material som avses i första och andra strecksatsen i artikel 6.1, en förteckning i fallande storleksordning efter vikt över

— olika slag av aromer enligt indelningen under d ovan, och

— beteckningar för varje annat ämne eller material eller, i tillämpliga fall, deras EEG-nummer.

f) En uppgift antingen om största mängd av varje beståndsdel eller grupp av beståndsdelar för vilka en mängdbegränsning gäller i ett livsmedel, eller uppgifter som är tillräckliga för att köparen skall kunna följa gemenskapens bestämmelser eller, om sådana inte finns, de nationella bestämmelser som gäller för detta livsmedel.

g) Uppgifter som gör att partiet kan identifieras.

h) Den nominella mängden uttryckt som vikt eller volym.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 d får ordet *naturlig* eller andra ord med väsentligen samma betydelse användas endast för aromer i vilka aromkomponenten enbart innehåller arompreparat som definieras i artikel 1.2 c.

Om aromens varubeteckning innehåller någon hänvisning till ett livsmedel eller till ett ursprungsmaterial för aromer, får ordet *naturlig* eller något annat ord med väsentligen samma betydelse inte användas, såvida inte aromkomponenten har renframställts fullständigt eller nästan fullständigt från livsmedlet eller ursprungsmaterialet i fråga genom lämpliga fysikaliska processer, enzymatiska eller mikrobiologiska metoder eller vedertagna metoder för beredning av livsmedel.

3. Utan hinder av punkt 1 behöver den information som krävs enligt punkt 1 d, e och f lämnas enbart på de handelsdokument som medföljer partiet eller har skickats i förväg, under förutsättning att uppgiften *avsedd för framställning av livsmedel, ej för återförsäljning* återfinns på en väl synlig del av varans förpackning eller behållare.

4. Medlemsstaterna får inte ställa mer detaljerade krav än de som anges i denna artikel om hur de föreskrivna uppgifterna skall framgå.

Uppgifter enligt denna artikel skall lämnas på sådant sätt att köparen lätt kan förstå dem, om inte andra åtgärder har vidtagits för att infor-

▼B

mera köparen. Denna bestämmelse skall inte hindra att sådana uppgifter lämnas på flera språk.

▼M1*Artikel 9a*

1. Aromer som är avsedda att saluhållas till den enskilde konsumenten får inte marknadsföras, om deras märkning inte innehåller följande obligatoriska information som bör vara lättläst, väl synlig och beständig:

- a) Antingen ordet ”arom” eller en mer preciserad benämning eller beskrivning på aromen.
- b) Antingen orden ”för livsmedel” eller en mer preciserad uppgift om vilket livsmedel som aromen är avsedd för.
- c) Datum för minsta hållbarhetstid enligt artikel 3.1.4 och artikel 9 i rådets direktiv 79/112/EEG ⁽¹⁾.
- d) Om så behövs, speciella anvisningar för förvaring och användning.
- e) Bruksanvisning, om utelämnande av en sådan kan leda till att aromen används felaktigt.
- f) Nettomängd uttryckt i vikt- eller volymenheter.
- g) Namn eller firmanamn och adress för tillverkaren eller förpackaren eller för en säljare som är verksam inom gemenskapen.
- h) Uppgift eller märke som gör att partiet kan identifieras enligt rådets direktiv 89/396/EEG ⁽²⁾.
- i) Om aromen/aromerna har blandats med andra ämnen, en lista i fallande storleksordning efter vikt i blandningen för
 - aromen eller aromerna enligt a ovan,
 - namnen på alla övriga ämnen eller material eller, om det är lämpligt, deras EEG-nummer.

2. Ordet ”naturlig” eller något annat ord med väsentligen samma innebörd får endast användas om aromer, vars aromkomponent uteslutande innehåller sådana aromämnen som anges i artikel 1.2 b i och/eller sådana arompreparat som anges i artikel 1.2 c.

Om aromernas varubeteckning innehåller en hänvisning till ett livsmedel eller ett ursprungsmaterial för aromer, får ordet ”naturlig” eller något annat ord med väsentligen samma innebörd endast användas om aromkomponenten uteslutande eller nästan uteslutande har renframställts från livsmedlet eller ursprungsmaterialet i fråga genom vedertagna fysikaliska processer, enzymatiska eller mikrobiologiska processer eller vedertagna metoder för beredning av livsmedel.

3. De uppgifter som krävs enligt denna artikel skall lämnas på ett språk som köparen lätt förstår, såvida inte köparen informeras på annat säkert sätt. Denna bestämmelse skall inte hindra att sådana uppgifter anges på olika språk.

▼M2*Artikel 10*

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, nedan kallad ”kommittén”, inrättad genom artikel 58 i förordning (EG) nr 178/2002 ⁽³⁾.

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG ⁽⁴⁾ tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

⁽¹⁾ EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 186, 30.6.1989, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

▼M2

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B*Artikel 11*

1. Detta direktiv gäller även sådana aromer, avsedda att användas i livsmedel, och sådana livsmedel som importeras till gemenskapen.
2. Detta direktiv gäller inte aromer eller livsmedel som är avsedda för export från gemenskapen.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna får inte åberopa vare sig aromernas sammansättning eller märkning eller deras verkan i livsmedel för att förbjuda, begränsa eller hindra marknadsföring eller användning av aromer som följer detta direktiv och de bestämmelser som avses i artikel 5.
2. Punkt 1 skall inte inverka på nationella bestämmelser som får tillämpas när sådana bestämmelser saknas som avses i artikel 5.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 18 månader från dess antagande. De skall genast underrätta kommissionen om detta. Genom de vidtagna åtgärderna skall
 - två år efter det att direktivet antagits marknadsföring och användning av aromer som följer direktivet tillåtas, och
 - tre år efter det att direktivet antagits marknadsföring och användning av aromer som inte följer direktivet förbjudas.
2. Punkt 1 skall inte inverka på de nationella bestämmelser som, då sådana bestämmelser saknas som avses i artikel 5, gäller för vissa grupper av aromer eller anger sådana livsmedel i eller på vilka de aromer får användas som följer detta direktiv.

Artikel 14

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B*BILAGA 1*

Högsta halter för vissa icke önskvärda ämnen som förekommer i konsumtionsfärdiga livsmedel på grund av att aromer har använts

Ämne	Livsmedel	Drycker
3,4 bensopyren	0,03 µg/kg	0,03 µg/kg

▼B

BILAGA 2

Högsta halter för vissa ämnen som härrör från aromer och andra livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper och som förekommer i konsumtionsfärdiga livsmedel i vilka aromer har använts

Ämnen	Livsmedel mg/kg	Drycker mg/kg	Undantag och/eller särskilda begränsningar
Agarsyra ⁽¹⁾	20	20	100 mg/kg i alkoholhaltiga drycker och i livsmedel som innehåller svamp
Aloin ⁽¹⁾	0,1	0,1	50 mg/kg i alkoholhaltiga drycker
Betaasaron ⁽¹⁾	0,1	0,1	1 mg/kg i alkoholhaltiga drycker och kryddor i s.k. snacks
Berberin ⁽¹⁾	0,1	0,1	10 mg/kg i alkoholhaltiga drycker
Kumarin ⁽¹⁾	2	2	10 mg/kg i vissa typer av konfektyrvaror 50 mg/kg i tuggummi 10 mg/kg i alkoholhaltiga drycker
Blåsyra ⁽¹⁾	1	1	50 mg/kg i nougat, i marsipan eller marsipanersättningar eller i liknande varor 1 mg per volymprocent alkohol i alkoholhaltiga drycker 5 mg/kg i konserverade stenfrukter
Hypericin ⁽¹⁾	0,1	0,1	10 mg/kg i alkoholhaltiga drycker 1 mg/kg i konfektyrvaror
Pulegon ⁽¹⁾	25	100	250 mg/kg i drycker som smaksatts med mint eller pepparmint 350 mg/kg i konfektyrvaror med mint
Kvassin ⁽¹⁾	5	5	10 mg/kg i konfektyrvaror i pastillform 50 mg/kg i alkoholhaltiga drycker
Safrol och isosafrol ⁽¹⁾	1	1	2 mg/kg i alkoholhaltiga drycker med högst 25 volymprocent alkohol 5 mg/kg i alkoholhaltiga drycker med mer än 25 volymprocent alkohol 15 mg/kg i livsmedel som innehåller muskotblomma och muskotnöt
Santonin ⁽¹⁾	0,1	0,1	1 mg/kg i alkoholhaltiga drycker med mer än 25 volymprocent alkohol
Tujon(alfa och beta) ⁽¹⁾	0,5	0,5	5 mg/kg i alkoholhaltiga drycker med högst 25 volymprocent alkohol 10 mg/kg i alkoholhaltiga drycker med mer än 25 volymprocent alkohol 25 mg/kg i livsmedel som innehåller salviapreparat 35 mg/kg i bitter

⁽¹⁾ Får inte tillsättas som sådant i livsmedel eller aromer. Får förekomma i livsmedel antingen naturligt eller på grund av att sådana aromer tillförts som framställda av naturliga råvaror.